

ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ, Convalescentes, qui in declinationibus morborum versantur. Το μὲν τῆς πέψου ἐνδὺς ἐν ἀρχῇ φαινόμενον ἐν τάχει, σωθήσεσθαι τὸν ἀνθρώπον δηλοῖ. GALEN. περὶ κρίσεων α. Illud, quod coctione cito appareat, celeriter salvum fore hominem, indicat. ὁ σωζόμενος ἅπαντα διέξεισι τῆς νόστ τὸς κατ' ὅλα καιρὸς, ἀρχὴν καὶ ἀνάβασιν καὶ ἀκμὴν καὶ παρακμὴν. GALEN. de crisib. Libr. 3. Convalescens omnia transit morbi communia tempora, principium, augmentum, statum, decrementum. Ὁ τέταρτος τῆς παρακμῆς καιρὸς, ὅταν γε μέλλωσιν οἱ κάμνοντες σώζεσθαι. GALEN. de crisib. Lib. 3. Quartum decrementi tempus, dum in eo sunt ægri, ut convalescant. Nec tamen semper segura sunt decrecentium morborum tempora, siquidem ob μεταπτώσιν & conversionem in novos morbos, tunc etiam periclitari æger potest.

T.

ΤΑΡΑΞΙΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥ, Τάραξις (ὀφθαλμῶ) ἐστὶν, ὅταν ἐκ θλίψεως, ἢ τρέψεως, ἢ ὀμίλιας καπνῶ καὶ τινοῦ λυπῆντος τοιούτου ἀνατεθολωμένος φαίνεται. Est autem perturbatio, (quam τάραξιν vocant Græci) cum oculus ex compressione, aut attritu, contactu fumi, vel id genus alio offendente conturbatus, conspicitur. ACT. L. 2. περὶ διαγν. παθ. Eine kleine flache Entzündung des Auges Τάραξις. Levior ophthalmiæ gradus, ὅταν ὀφθαλμὸς ἐπιπολαιῶς καὶ μετρίως ἐπὶ τὸ ἐρυθρότερον καταστῇ. Quando oculus superficialiter & modeste ad ruborem inclinat. Autor definitionum GALEN. Τάραξις ἰγρότης ἐστὶν ὀφθαλμῶ καὶ θερμότης σὺν ἐρεθίδει παρὰ τὸ κατὰ φύσιν ὑπὸ τινοῦ ἐξωθεν αἰτίας γενομένη διὸν ἡλίε, κάπνῃ, κοινορτῆ PAVL. AEGINETA Libr. 3. αβ. Τάραξις humiditas est oculi & calor cum

rubore præter naturam, a causâ externa facta, qualis est sol, fumus, pulvis. Eine flache Entzündung des Auges von äußerlichen Ursachen, als Sonnen-Hitze, Rauch, Staub.

ΤΑΡΑΧΗ, Perturbatio critica, motus criticus. Ἐπειδὴν ἡ φύσις ἐπέιγεται πρὸς ἐκκρίσιν, ἀξιολόγος, ἐν τῷ σώματι γίνεται ταραχή. GALEN. Comm. 3. in Hippocr. de diæta acutor. Si natura excitatur ad evacuationem, notatu digna in corpore fit perturbatio. Ἡ κίνησις ἅπαντα συμφορῆς δυνάμει ἐστὶν, ἢ ὀνομάζειν εἶδος ἡμῶν ἐκκριτικὴν τε καὶ ἀποκριτικὴν. GALEN. de caus. sympt. L. 1. Motus omnis connatæ virtutis res est, quam nominare consuetudo nobis excretoriam & secretoriam. προηγεμένη ἅπασιν τῶν ἐξυγρότων ἀποκρίσεων ταραχὴν ὀνομάζειν ἐδεικται. GAL. περὶ κρισ. β. Præcedentem omnes subitaneas mutationes perturbationem appellare quis possit. Μελλούσης παρῆναι τῆς κρίσεως, προηγείται ἢ συμπερὶ ταραχὴ κατὰ τὸ τῷ κάμνοντος σώμα καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τῷ προκριτικῷ παροξυσμῶ νύκτα. AETIVS Tetrabibl. I. Tr. 5. Crisi apparitura, præcedit non parva perturbatio in ægroti corpore, maxime in ea nocte, quæ paroxysticam crisin præcedit. Σφόδρα καὶ ἀγωνιστικὴ κρίσις. GALEN. περὶ κρίσεων γ. vehemens & luctuosa crisis. Eine jede heftige Bewegung der Natur in Krankheiten, durch welche das Böse vom dem Guten absondert wird.

ΤΕΙΝΕΣΜΟΣ, ἐστὶ μὲν ὅτε τῆς δυσεντερίας προηγείται, ποικίλεις δὲ καὶ αὐτὸς μόνος πρὸς ὀλίγον γένεται ἀποπάνεται. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος προθυμία πρὸς ἐκκρίσιν ἀπαραίτητη, ἢ δὲν ἐξάγεται πλὴν ὀλίγων αἱμαδῶν, ἢ καὶ μυξιδῶν, ἢ σχεδὸν τῆς ὅλης αἰτίας καθέστηκε νόσος, οἰδηματώδης τε φλεγμονή, κατὰ τὸ ἀπευθυόμενον γενομένη, ἰμφα

ἐμφασιν αὐτοῖς ἐγκειμένης παρέχεται κό-
πρε, καὶ ἐπιζήτησιν ἀποκρίσεως. Tene-
stinus interdum dysenteriam praecedit,
saepe vero & ipse solus non diu durans,
desinit. Est autem affectus hic, conti-
nua & implacabilis desidendi cupiditas,
qua nihil praeter modica cruenta, vel
mucosa, egeruntur: quae totius prope
mali causa sunt: Factaque in recto intesti-
no inflammatio, mollem cedentemque
tumorem, quem oedema vocant, refe-
rens, haerentium illic excrementorum
suspicionem, & dejectiendi ea desiderium
mover. PAUL. AEGINETA Lib. 3. μα.
Est autem aliud lenius omnibus prox-
imis, de quibus supra dictum est, quod
τενεσμὸν Graeci vocant: Id neque acu-
tis, neque longis morbis annumerari
debet, cum & facile tollatur, neque un-
quam per se jugulet. In hoc aequae atque
in torminibus frequens desidendi cupi-
ditas est, atque dolor, ubi aliquid excer-
nitur. Descendunt autem pituitae, mu-
cisque similia, interdum etiam leviter
subcruenta: Sed his interponuntur
nonnunquam ex cibo quoque recte
coacta. CELS. Lib. 4. cap. 18. Der
Stuhl Zwang.

ΤΕΡΗΔΩΝ, Proprie est σκώληξ ὀι-
κῶν ἐν ξύλῳ. HESYCHIUS vermis in li-
gno habitans: Per tropum dicitur car-
ies in osse: HIPPOCR. Lib. 2. de mor-
bis. Τερηδὼν ἴσσι ὅσθ' ἀκατέρησις ἀπὸ
Φθορᾶς, ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων τρωμάτων
εἰσινεῖ τις τερηδὼν ἔσται. Teredo est ossis
perforatio ab ejus corruptela, propter
occurentia in eo foramina, non aliter
ac ligna teredine exesa habere solent:
Cariei species, maxime ab HIPPOCRA-
TE in ossibus calvariae visa. Knochen-
Fäulnis.

ΤΕΡΜΙΝΘΟΙ, Μέλαινα ἐμφύματα ἐν
ταῖς κνήμαις μάλιστα γινόμενα, κατὰ σχή-

μα τῶ καρπῶ τῶν τερμίνθων γεγονός. GA-
LENIUS Comment. in Lib. 6. Epid.
Sect. 3. 28. Nigrae excrementiae ma-
xime in tibiis, ad similitudinem fructus
terebinthi. Ἐν κνήμῃ τερμίνθος ἐγένοντο.
HIPPOCR. Epid. Lib. 2. In tibia ter-
minthi facti sunt. Sed PAULVS indistin-
cte appellat omnia tubercula nigra in
cute efflorescentia, terminthos. Lib. 4.
c. 24. Τερμίνθοι εἰσιν ὑπεροχῇ ἐπὶ τῷ
χρωτὸς συνισαμένα τριγγύλη μελανό-
χλωρα ἐοικυῖα τερμίνθου καρποῖς. Terebin-
thi sunt eminentiae in cute consistentes
rotundae, ex nigro virides similes tere-
binthi fructibus: Schwarze böhrtartige
Schwäre an denen Schien-Beinen.

TETANOS, Totius corporis rigor
permanens. Σπασμοὶ τρεῖς εἰσὶν αἱ
GALENIUS Comment. ad Aphor. c. 1.
Lib. 4. ὀπισθότονος, ἐμπροσθότονος,
τέτανος. Spasmodum tres sunt, retro,
autrorsum corpora flectens, & rigidum
corpus reddens. ARETAEVUS describit
hunc morbum de morbis acutis Lib. 1.
cap. 6. εἴτε ἀσπυβὸς καὶ ἀκαμπῆς ἐκτέ-
ταται. Si in neutram partem inclinans
inflexus homo tenditur, ὅταν εἰς τὴν ἀντι-
πῶν ὑπὸ τῶν ἀντιτεταγμένων μυῶν ἀκκυσίως
ἀντισπᾶται τὰ μέρη. Cum in contrarias
partes ab contra tensis musculis, prae-
ter voluntatem tenduntur partes. Τέ-
τανος, σπασμὸς τις, οἷον ἀποπαγέντων
τῶν τῶ σώματι, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ
τὴν ῥάχιν μυῶν, ὅθεν ἀδὲ σφᾶς αὐτὸς ἐπι-
κάμψαι δύναται, ἀλλ' ὅταν μὲν εἰς τὰ πρό-
σω τείνεται τὰ μέρη τῶ σώματι λέγε-
ται τὸ πάθος ἐμπροσθότονος ὅταν δὲ εἰς
τὰ ὀπίσω, καλεῖται ὀπισθότονος, ὅταν δὲ
ἰσοσθενῶς ἐφ' ἑκατέρω τείνεται, τέτανος
τὸ πάθος προσαγορεύεται: PAUL. AEGIN.
Lib. 3. κ. Tetanus contractio est vel-
uti contortis musculis corporis, maxime
illis

illis, qui sunt ad spinam, quare nec se ipsos flectere antrosum possunt, sed, si versus anteriores corporis partes tenditur, morbus dicitur emprostotonos, quando retrorsum, opisthotonos, si aequali vi utrinque tensio fit, Tetanos morbus appellatur. Das Erstarren des ganzen Körpers und dessen Unbeweglichkeit, die widerwillige vor oder hinterwärts Beugung des Körpers.

TETAPTAIOI, Quartanae. Vide Πυρετ. Harum laudes recenset **HIPPOCRATES**: 'Οι υπό τεταρταίων ἀλισκόμενοι ἢ πάντι τοι υπό σπασμῶν ἀλίσκονται, ἢν δ' ἀλίσκονται πρότερον καὶ ἐπιγίνηται τεταρταῖ, παύονται. **HIPPOCR.** Aphor. Sect. 6. A quartanis correpti, non omnino a convulsionibus capiuntur, aut, si illis ante correpti fuerint, superveniente quartana, quiescunt. Differunt duratione, pro anni temporibus. 'Οι Θερμοὶ τεταρταῖοι ὡς τὰ πολλὰ γίνονται βραχέες, οἱ δὲ Φθινοπορινοὶ, μακροὶ καὶ μαῖλον οἱ ἐν τῷ χειμῶνι συνάπτοντες. **GALENVS** περὶ κρίσεων α'. Aestivæ quartanae plerumque sunt breviores, sed autumnales, longi, maxime, si versus hyemem accenduntur.

ΤΕΧΝΗ, Ars. Idem quod Medicina, die *Artsney Kunst*. Ἡ τέχνη, καὶ τοῖσι νοσήσει πᾶσιν ἐς ὑγίην μέγα τι δύναται καὶ τοῖσιν ὑγρῶσιν εἰς ἀσφαλείην. **HIPPOCR.** περὶ διαίτης ἄξιον. Ars & aegrotantibus omnibus ad sanitatem multum quid valet & sanis ad constantiam.

ΤΟΚΟΣ, Partus. Τὰ ἐκ τόκου, Ea, quæ post partum abscedunt, Lochia. Τὰ ἐκ τόκου καὶ διὰ φθορῆς πολλὰ ὀξέως ὀσμύσαντα, ἐπισάντα, δύσκολα· ἐγγύται τούτοις πολέμιον καὶ κίλινος ταραχή· ἀλλως τε καὶ ὑποχονδρεὶς ὀδυώδεις. **HIPPOCR.** Coac. Prænot. Lochia, ex partu ex-

que abortu impetuosius fluentia si continentur, difficilia, his frigus abortum, inimicum aut ventris perturbatio aut hypochondriorum dolor.

ΤΡΑΧΩΜΑ, τραχύτης ἐπὶ τῶν ἔνδοι τῆ βλεφάρου. Trachoma est asperitas interioris palpebrarum tunicae. **PAVLVS AEG.** Lib. 7. c. 22. Eine Härte unter denen Augenliedern. Ejus variae sunt species: Τράχωμα, τραχύτης ἐπὶ τῶν ἔνδοι τῆ βλεφάρου, ἢ δὲ τέτων ἐπίστασις, ὡς καὶ ἐντομας ἔχειν, σὺκωσις καλεῖται, χρονίασα δὲ καὶ τυλωθεῖσα, τύλωσις ὀνομάζεται. **PAVL. AEGIN.** Lib. 3. κβ. Trachoma asperitas est inferioris palpebrae, augmentum ejus, ut & incifuras habeat, Ficatio, si diuturnus morbus est & callus inducitur, Callositas appellatur.

ΤΡΙΤΑΙΟΣ πυρετός καὶ τριταιοφύης. Tertianæ Febris. Τὸν ἐντὸς τῶν δωδεκά ἡρῶν παύομενον, ἀκριβῆ τριταῖον ὀνομάζομεν ἐνεκα συντόμου διδασκαλίας· ὅστις δ' ἂν ἔχη πολυχρονιώτερον τάτη τὸν παροξυσμὸν, ὁμοίως μὲν τοι μικρότερον ἀντὶ τὴν ἀνεσιν, ἐκείνον ἀπλῶς τριταῖον ὀνομάζομεν· ὅστις δ' ἂν ἐπὶ πλείστον μὲν ἐκτεταμένον τὸν παροξυσμὸν, ὀλίγον δὲ τὸ διάλειμμα, τάτην πάλιν ὀνομάζομεν ἐκτεταμένον τριταῖον, ὅστις δ' ἂν μὴ παύσασθαι εἰς ἀπυρεξίαν, Φρικώδεις μὲν τῆ προτέρα τῶν ἡμερῶν ἐπαναλήψεις ποιῆται· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀπλῆν ἓνα παροξυσμὸν, τάτην ἡμιτριταῖον ὀνομάζομεν· εἰ δὲ ἀπλῶς διὰ τρίτης παροξύνειτο, τριταιοφύη. Quæ intra duodecim horas cessat, brevioris institutionis gratia, appellabimus exquisitam tertianam: quæ vero accessionem plurimum productam, parvum autem intervallum, eam jam tertianam nominabimus productam: quæ ad integritatem non venit, sed horrificas primo quidem die facit repetitiones, altero simplicem unam

unam accessionem semitertianam hanc appellabimus: sin autem simpliciter tertio quoque die invadat, τριταιοφυή (hoc est, tertianæ naturam referentem). GALEN. in Lib. 1. Hip. de morb. vulg. Com. 3. Τριταίον ἀκριβῆς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοις τὸ μακρῶτατον. GALEN. περὶ τύπων. Tertiana exquilita judicatur septem reditibus. Die gutartigen wohlgeordneten Tertian-Fieber hören in sieben Paroxysmis auf, und ihr Paroxysmus dauert nicht über zwölf Stunden.

ΤΡΙΧΙΑΣΙΣ, Est affectus pilorum, qui palpebrarum tarsis infixi sunt, dum illi introrsum versus albugineam flexi oculum compungunt atque irritant, tunc maxime, si palpebra superior cadit & elevari nequit: Proinde πτώσι & τριχιασιν Autor Definitionum GALENI conjungit, tresque illius morbi species constituit Φαλάγγωσι. Si ciliares pili intus rigent, ὑπόφωσι, si novi pili sub palpebra nascuntur, πτώσι, si ob palpebræ decidentiam pili introrsum vergunt. Accidit his διτριχιασις, si duplici serie pili isti nascuntur: Est autem etiam quædam urinæ mixtio, quæ τριχιασις dicitur, quando res pilis similis in illa natat aut subsidet. GALENVS Comment. ad Libr. 4. Aph. 76. Das Einwärtskehren derer Augen-Haare, wodurch das Auge beständig zu Thränen gereizt wird

ΤΡΙΧΟΛΟΓΕΙΝ, Pilos legere. Dicitur de illis, qui, inter debilitatis summæ signa, etiam digitis convelluntur ψηλάφωσι, τίλλωσι. Palpare, vellicare, uti est apud HIPPOCRATEM Libr. 3. Epidem. Mit denen Händen zupfen in hitzigen Fiebern, ein böses Anzeichen.

Ο ΤΡΟΜΟΣ καθόλου μὲν διὰ τὴν τῶν νεύρων ἀσθένειαν γίνεται, τῆτο δὲ μαρτυρεῖ ἢ γεροντικὴ ἡλικία, κατὰ μέρος δὲ πλείους

αἰτίαι τῆτον ἐργάζονται, διὰ ψυχρὰν δυσκράσιαν, καὶ διὰ ψυχρὰ πόσιν ὕδατος καὶ μάλιστα ἐν πυρετοῖς ἀκαίρως παραλειφθέντος, καὶ διὰ χεῖρον εἶναι πλείονα. PAVLVS AEGINETA Libr. 3. κα. Tremor in universum propter nervorum fit imbecillitatem, hoc docet senilis ætas. In partibus vero, causæ plures id efficiunt, frigidæ potus intempestive in febribus sumptæ, & ob vini abusum. Zittern derer Glieder von Schwachheit des Alters, von kaltem Trincken in der Hitze, von Mißbrauch des Weins.

ΤΡΩΜΑΤΑ, Omnes noxæ ab externis injuriis violentius illatæ, ut solidæ partes abinde lædantur: aliquando vulnera hac voce notantur, τραύματα ὀνομάζει Ἱπποκράτης τὰς μεγάλας βλάβας ἐκ τινὸς τῶν ἔξωθεν γνωσμένων ἢ καὶ χωρὶς τραύματος. Tromata appellat HIPPOCRATES magnas læsiones ex aliqua causarum externarum, etiam sine vulnere. GALENVS Comment. 5. in Libr. 6. Epidem. Τραύματα τῶν κατὰ βρέγμα, ὃ Φλάται τε μᾶλλον ἢ ἐρήνται καὶ ἔσω ἐσφλάται καὶ θανασιμώτερα ἐστὶν καὶ χαλεπώτερα ἰητρεύεσθαι: ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἔχων τὸ τραῦμα, ἐν πλείονι χρόνῳ ἀποθανεῖ καὶ πλείονες ἐκφυγάνουσι τὸ θανάτου. Ἀποθνήσκουσι δὲ μάλιστα ἐκ τῶν τραυμάτων, ἢν τις ἐγκέφαλον τραυθῆ ἢ ἐραχίτην μυελὸν ἢ ἥπαρ ἢ φρένας. HIPPOCR. Coac. Præn. Vulnera ex his, quæ prope calvam data sunt, si deprimitur magis quam rumpitur aut intus deprimitur, & lethalia magis sunt & curatu difficiliora. Retro ad caput habens vulnus, longiore post tempore moritur, & multi evadunt. Moriuntur magis ex vulneribus, si quis ad cerebrum vulneretur, aut medullam spinalem aut hepatis aut diaphragma. Ἀποθνήσκει δὲ μάλιστα, ἐκ τῶν τραυμάτων, ἢν τις ἐγκέφαλον

λον τρωθῆ. HIPPOCR. Coac. Prænor. Moritur aliquis plerumque ex vulneribus, si cerebro vulneratus est, & Aph. Sect. 6. art. 17. Κύστιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίαν, ἢ φρένας, ἢ τῶν ἐντέρων τὶ τῶν λεπτῶν, ἢ κοιλίαν, ἢ ἥπαρ, θανατώδες. Vertente CELS. Lib. 5. c. 26. Servari non potest, cui basis cerebri, cui cor, cui stomachus, cui jecinoris portæ, cui spina medulla percussa est, cuique aut pulmo medius, aut jejunum, aut tenuius intestinum, aut ventriculus, aut renes vulnerati sunt. Die Verschiedenheit der Gefahr von Wunden, nachdem innere oder äusserliche Theile davon betroffen worden.

ΤΡΩΣΚΕΣΘΑΙ, ἐκτιτρώσκειν, Abortire, fœtum immaturum dejicere. Hinc ἐπιτρωσμος, abortus & τρωσμός. HIPPOCR. de morbis mulierum. Unzeitige Geburthen zur Welt bringen.

ΤΡΑΝΣΙΣ ἐστίν, ὅταν τὰ ἐν τοῖς βλεφαροῖς τραχώματα καὶ παλαιότερα καὶ δυσκρίσητα ἢ, καὶ διὰ τὸ δυσσπότρηπτα γένηται. GALENVS Introd. l. Medicus. Tylosis seu callositas intra palpebram est, quando earum interna quadam asperitas vetusta est & sensu destituta & difficulter non deterenda. Eine Härte der Haut unter denen Augenlidern.

ΤΥΜΠΑΝΙΑΣ ὑδρωψ. Ὁ ὕψ. Ἰσποκράτης ὀνομαζόμενος ἕως ὑδρωψ ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὑδρωψ τυμπανίας, ὅτι κρεόμενον τὸ ὑπογάστριον ἀποτελεῖ ψόφον ὁλονπερ τὰ τύμπανα. καὶ γὰρ ἐν καὶ κατ' ἐκείνα, διὰ τὴ περιεταμένω δέματι ὁ αἶθρ πληττεται, καθάπερ ὁ ἐν τῷ βάθει τῶν τοιῶτων ὑδρωψ. Qui ab Hippocrate appellatus Lebensstr. Griech. L. Deutsch. Wörterb.

tur hydrops fœcus, vocatur a medicis tympanias, quoniam abdomen percussum talem sonum edit, qualem tympana. Nam & in illis, per cutem extentam subjectus aër percuritur, quemadmodum aër in hoc morbi genere, qui in profundo locatur. GAL. in Aphor. Hippocr. Comment. 4. Sect. 11. Συνισάμεν, ἀπὸ τε τῶν περὶ σόμαχον καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸ κῶλον ἐμπνευματώσεων. PAVLVS AEGIN. Lib. 3. c. μη. Ἐσθ' ἔτε δὲ καὶ ἀπὸ σκληρίας περιτοναίης ἢ μήτρας ἐπὶ γυναικῶν ἢ σκίρρῳ. ibid. Aliquando est ventriculi, ventris & coli inflatio. Aliquando etiam induratio peritonæi, aut uteri in fœminis scirrhus. Die Windsucht.

ΤΥΠΟΣ ἐστὶ τάξις ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως. Typus est ordo intensio-num ac remissionum. GALENVS de typ. cap. 1. Τύπος ἐστὶν ἐπιτάσεων καὶ ἀνέσεων τεταγμένη ἀνταπόδοσις. Ἡ ἔσως: τύπος ἐστὶ χρόνος πάθος, ὃ καὶ παροξυσμός καὶ διάλειμμα τεταγμένον συμβαίνει. Typus est ordinata intensio-num remissionumque redditio. Vel sic: Typus est tempus morbi, cui accessio & remissio ordine quodam accidit. GALEN. in Definit. Med. Τύπος ἐστὶ τεταγμένη ἀνταπόδοσις ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως; περίοδος δὲ ἐστὶ χρόνος ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως ἐν νοσήματι γερόμενος. Defin. med. apud GALEN. Typus est ordo augmenti & remissionis: Periodus autem est tempus incrementi & remissionis in morbo eveniens. Πλείονα τῶν παθῶν τυπῆνται μὲν, ἀλλὰ σπανιότερον, πάντων δὲ μάλιστα πυρετοῖ τυπῆνται. GALEN. Ars medica. Plures morborum typum equidem habent, sed rarius, omnium autem maxime febres. Eine denen Krankheiten eigene Ordnung.

Hh

ΤΥΦΟΣ,

ΤΥΦΟΣ, Stupor attonitus. Hinc febris typhodes: Τυφώδεις λέγονται πυρετοί, οἱ μετὰ νοθρείας γιγνώμενοι καὶ μετ' ἐπιτάσεως ἐξισάμενοι. EROTIANVS. Typhodes dicuntur febres, quæ cum stupore fiunt & intensam cum furore habent mentis alienationem. Hinc τυφομανία: μικτὸν ἐκ φρενιτιδος καὶ ληθαργικῆς πάθημα. GALENVS in Exegeti vocum Hippocratis. Mixtum ex phrenitide & lethargo malum. Betäubte Sieber. Τυφωμανία ἐστὶ ληθαργικὸς παρακοπτικός, ἢ παρακοπή ληθαργική. Typhonia, delirus lethargus, vel lethargicum delirium est. GALEN. in Def. med.

ΤΥΧΗ, Fortuna. Coniungit hæc tria HIPPOCRATES, τύχην, τέχνην, φύσιν. Fortunam, artem, naturam, sed fortuna nihil est. Ἐμοὶ γὰρ δοκέσαι μὲν οἱ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἀτυχεῖν οἱ καλῶς τε καὶ κακῶς πρῆξαι ἐπιστάμενοι ἐπιτυγχάνειν τε γὰρ τὰτ' ἐστὶ, τὸ καλῶς ποιῆσαι. ἀτυχεῖν δὲ τὰτ' ἐστὶν, ὃ ἢν τις μὴ ἐπίσῃται. HIPPOCR. de locis in homine. Mihi videntur tantum felices aut infelices esse, qui bene vel male agere norunt, bona enim fortuna uti, idem est ac bene facere, mala autem, illud est, si quis artis gnarus haud fuerit. Ἡγεῖμαι δὲ τοῖσι μὲν κακῶς θεραπευομένοισι νοσήμασι τὴν ἀτυχίην ἐπεσθαί, τοῖσι δὲ εὖ, τὴν εὐτυχίην. HIPPOCR. de Arte. Arbitror autem id infortunium esse, si morbi male curentur, ex bene curatis autem fortunam sequi. Das Glück oder Unglück in denen Curen ist nichts anders, als der nicht zu hindernde Erfolg des Guten und des Bösen, oder die Folge guter oder schlechter Anordnungen in Krankheiten.

Τ.

ΤΒΩΣΙΣ, Vertebrarum dorfi intus compulsiō. Das Verrencken derer Rücken.

cken. Wirbel nach innen zu. Ἐβωσις ἢ μὲν εἶσω, ἐπιθανάτος, αἰτία ἔξω σχεσι, ἀποναρκῶσι. HIPPOCR. de Aliment. Vertebrarum intus luxatio lethalis, urinæ suppressionem & stuporem accersens.

ΤΥΦΙΗ, Sanitas, morbo oppositus in homine status. Ἐγμῆ ἐν ἐστὶ διάθεσις κατὰ φύσιν ἐνεργείας ποιητικῆ GALEN. de Morb. Caus. Libr. 3. Sanitas est actionum secundum naturam dispositio. Ἐν ἐνκρασίᾳ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ τὸ ὑγιαίνειν ἐστὶν, ἐν τῇ τέττων δυσκρασίᾳ καὶ τὸ νοσεῖν. GALEN. de morb. differentis Libr. 1. In debita miscela calidi & frigidi, siccī & humidī consistit sanitas, & in horum intemperie, morbus. Die Gesundheit, der Gesundheit der Krankheit.

ΤΥΠΟΚΙΡΣΟΚΗΛΗ ἐστὶ ἀνευρυσμὸς τῶν τρεφόντων τὸν διδυμον ἀγγείων, καὶ ἀργῆ ὑγρῆ συλλογῆ κατὰ τι μέρους τῆς σπλάγνης. Hygrocirfocele est dilataio vasorum, a quibus alimentum testibus suppeditatur, & lenti humoris in aliqua scroti parte collectio. GALEN. in Def. med. Ein Wasser-Bruch. Eine Sammlung ausgetretener Feuchtigkeiten um die Samen-Gefäße.

ΤΔΑΤΙΣ, Aquula. Bulla limpidiofero turgida, passim nascens, inter morbos palpebrarum, ὕδατις, ἄσια τίς ἐστὶ πιμελώδης ὑπεστραμμένη τῷ τῆ βλεφάρου δέρματι παρὰ φύσιν. PAVL. AEG. Libr. 6 14. Aquula pinguis quædam est substantia palpebræ cuti substrata præter naturam. Eine Wasser-Blase. Eine weiche Geschwulst an denen Augenlidern.

Τὸ ΤΔΡΟΚΕΦΑΛΟΝ, πάθος ἀνόμασται μὲν ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τῆς γινόμενης ὑγρῆς ὑδατώδους τὴν ἄσιαν ὑπάχοντος, γίνεταί δὲ τοῖς παιδίοις κατ' αὐτὴν τὴν ἀπό-
τεξιν